

זוהר חלק א' פרשת מקץ - דף קצ"ו עמוד ב'

הקדוש ברוך הוא עושה את הצדיק שליט לפי שממנו ניזון העולם

בא וראה, יוסף זכה בעולם הזה וזכה בעולם הבא, לפי שבקש להתחבר באשה יראת ה', כמו שכתוב: "וַיְחַטְּאֵי לְאֱלֹהִים", ובעבור זה זכה למשפט בזה העולם, וזיכה להם לישראל.

מה כתוב: "וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף", וכך ראוי להיות, שהרי נהר ההוא הנמשך ויוצא הוא מלקט הכל, וכל עושר בו קיים, וזהו הסוד שכתוב: "וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם"^[1], והכל הוא כראוי, ודאי שיוסף צריך לשלוט על המלכות.

ובא וראה, כתוב: "וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכַּבַת הַמִּשְׁנָה", מהו מרכבת המשנה, הקדוש ברוך הוא עשה לו לצדיק שליט, לפי שהרי ממנו ניזון העולם, ונצרך להיות ניזון, והקדוש ברוך הוא יש לו מרכבה עליונה, ויש לו מרכבה תחתונה, מרכבה התחתונה היא מרכבת המשנה, ויוסף צדיק נקרא, ולו ראוי לרכב על מרכבת המשנה אשר להקדוש ברוך הוא, והכל הוא בסוד עליון ולהיות כדמיון שלמעלה.

בא וראה, מה כתוב: "וַיִּקְרָא לְפָנָיו אַבְרָהָם", מהו אברך, התקשרות, שנתקשר השמש בהלבנה^[2], והכל כורעים לנגד מקום הזה, ונתון אותו על כל העולם, וכולם מודים אליו, ובעבור זה הכל בסוד עליון הוא.

בא וראה, הקדוש ברוך הוא עשה מלכות הארץ כעין מלכות שמים, והכל זה כדמיון זה, וכל מה שנעשה בארץ, עומד לפני הקדוש ברוך הוא בתחילה.

בא וראה, מלכות הקדושה לא קבלה מלכות שלמה עד שנתחברה עם האבות, לפי שהקדוש ברוך הוא עשה אותה למלכות עליונה שתאיר מן סוד האבות^[3], וכאשר יוסף הצדיק ירד למצרים בראשונה, משך הוא לה להשכינה אחר כך עמו, שהרי השכינה אינה הולכת אלא אחר הצדיק, ולפיכך נמשך יוסף למצרים בראשונה, ולקח כל העושר של העולם כראוי, ואחר כך ירדה השכינה למצרים וכל השבטים עמה.

זיו הזוהר

יד. פירוש, שעל ידי כח הקדושה שנקרא יוסף נתקשר ספירת תפארת שמש בספירת מלכות לבנה, והכל כורעים לנגד מקום הזה לקבל שפע.
טו. פירוש, שהג' ספירות חסד גבורה ותפארת שהן

יג. הכתוב הזה מרמז שהקדוש ברוך הוא נתן כל המאורות ברקיע השמים היינו שכל הספירות יאירו וישפיעו בספירת היסוד להאיר על הארץ, פירוש על ספירת מלכות שנקראת ארץ.

ולפיכך יוסף שהיה נוטר הברית, זכה להתעטר במקומו, וזכה למלכות שלמעלה, ולמלכות שלמטה¹, ועל כן כל מי שנוטר ברית הקדוש כאילו מקיים התורה הקדושה כולה, שהרי הברית שקול ככל התורה.

זוהר חלק א' פרשת מקץ - דף ר"ד עמוד א'

אשרי מי ששומר על קדושתו

"וְלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנַי בָּנִים בְּטָרִם תְּבוֹא שְׁנַת הָרָעֵב". אמר רבי יצחק כתוב (קהלת י"ב): "וְזָכַר אֶת בּוֹרְאָיו בְּיָמֵי בְּחֹרְתָיו עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרָעָה".

בא וראה, שהקדוש ברוך הוא ברא ימים ושנים ידועים, אלה לימין ואלה לשמאל, אלו של ימין נקראים ימים הטובים, ואלה של שמאל נקראים ימים הרעים, ועל כן אמר שלמה **"עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרָעָה"**, שאלה טובים לו לאדם בעבור חטאיו שהוא עושה, כיון שנבראו ימים הטובים וימים הרעים, אז חזרו ונתיישבו שיתכלל בהם האדם², ולפיכך אמר דוד (תהלים מ"ט): **"לָמָּה אֵיךָ בְּיָמֵי רַע עֲוֹן עָקְבִי וְסוֹפְנִי"**, ימי רע בודאי.

וזוהו הסוד, שאלה נקראים ימי רעב, שנים של רעב, ואלה נקראים ימי שֶׁבַע, שנים של שובע, וסוד הדבר, שאין לפתוח המעין של הברית הקדוש בימי הרעב בשני הרעב, ולפיכך יוסף שהוא סוד הברית, היה סותם מעינו בשני הרעב, ולא נתן לו מקום להתגדל בעולם, וכך צריך לעשות כל האדם, שכאשר שולט שנת הרעב יסתום המעין של הברית הקדוש שלו, כדי שלא יתן לו מקום להתגדל בעולם.

רבי שמעון אמר, סוד זה הוא סוד עליון בענין שנת הרעב, שכאשר הוא תשלט נצרך לסתום המעין, לפי שאם לא יסתום אותו, יגרום להמשיך רוח לילד הזה מצד הרע, ויתן מקום לאותו צד הרע להרבות בעולם, צד הטומאה בצד הקדושה.

וזוהו הסוד שכתוב (משלי ל'): **"תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וּגוֹ"**, ולפיכך יוסף הצדיק שהוא סוד הברית, היה מסלק וסותם מעינו בשנת הרעב, שלא יתערב עמה כלל ולא יתן לה מקום, ומי שפותח מעינו בזמן ההוא, עליו כתוב (הושע ה'): **"בַּה' בְּגָדוּ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ וּגוֹ"**, שהרי אלה נקראים "בָּנִים זָרִים" בודאי, "בַּה' בְּגָדוּ" ודאי, ולפיכך אשרי חלקם של ישראל קדושים, שאין מחליפים מקום הקדושה במקום הטומאה.

ועל כן כתוב **"וְלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנַי בָּנִים בְּטָרִם תְּבוֹא שְׁנַת הָרָעֵב"**, שהרי מזמן ההוא ששלטה שנת הרעב סתם מעינו וסלק מקורו, שלא יוליד בנים לצד הטומאה, ושלא יחליף מקום הקדושה במקום הטומאה.

ונצרך לו להאדם לצפות לאדון הקדוש כאשר יבוא וישלוט, ככתוב (ישעיהו ח'): **"וּחִכִּיתִי לָהּ הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִנִּיתִי לוֹ"**.

זוהר **זיו הזוהר**

שורש אברהם יצחק יעקב יאירו בהמלכות. למלכות.

טז. פירוש, שזכה יוסף להתעטר בקדשות ספירת היסוד ולגרום בכח קדושתו השפעת שפע יז. פירוש, בשניהם. פעמים טוב פעמים רע פעמים היסוד ולגרום בכח קדושתו השפעת שפע עזב פעמים נחת.